

And perhaps it is the *Ohshom* of a - ודילמא אשם נזיר ואשם מצורע הוא - *Nohzir* or the *Ohshom* of a *Me'Tzoyroh*

Overview

After the גמרא explained that there is no concern that the found cow was an אשם (since for an אשם the requirement is that the animal be in its second year, and this found animal was in the first year), the גמרא asked but perhaps this found animal may be either an אשם נזיר or an אשם מצורע which is a yearling. תוספות continues to explain why we cannot stipulate and include the אשם with the שלמים.

תוספות asks:

ואם תאמר אשם מצורע מיהא יתנה בשלמים שהרי שוין הן בנסכים¹ -

And if you will say; at least by the אשם מצורע let him stipulate with the שלמים, for the אשם מצורע and שלמים are equal in their נסכים?

תוספות answers:

ויש לומר דעיקר קושיא מאשם נזיר² ואשם מצורע נקט אגב אשם נזיר³ -

And one can say; that the main question was from אשם נזיר which does not require נסכים), and he merely mentioned אשם מצורע on account of אשם נזיר.

תוספות offers an additional answer:

עוד יש לומר דבאשם מצורע איכא חששא אחרינא -

One can say furthermore, that by אשם מצורע there is another concern -

שצריך ליתן מדמו על בהונות מצורע⁴ והכא ליכא מצורע⁵ -

For it is necessary to place some of the blood on the thumbs of the מצורע, and here there is no מצורע.

תוספות offers a final solution:

עוד אמר הרב רבינו שמשון מקוצי דאין לומר שיתנה אשם בשלמים -

Additional the מקוצי הר"ר שמשון מקוצי answered that we cannot say that he should

¹ See previous (footnote # 9) תוס' ד"ה ודילמא אשם הוא and a נסכים since it has no אשם since it has no נסכים and a שלמים has; therefore תוספות here asks that by an אשם מצורע where there are נסכים (see ויקרא [מצורע] יד, כא), he should be able to stipulate that if the found cow was an אשם מצורע this should be an אשם מצורע, and if it was a שלמים this should be a שלמים and offer it on the מזבח with the נסכים which are required for either of them.

² By אשם נזיר he cannot stipulate since there are no נסכים by אשם נזיר (as תוספות explained previously הוא אשם נזיר).

³ Perhaps the גמרא mentioned אשם מצורע also for they are the (only) אשמות that are שנה בני שנה and not בני שנה בני שנה.

⁴ See ויקרא [מצורע] יד, יד that ויקרא (מצורע) יד, יד. ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אוזן המיטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית (מצורע) יד, יד.

⁵ Therefore there is seemingly no way to rectify this קרבן (if it was an אשם מצורע) even if we bring an additional animal for the אשם מצורע exclusively.

stipulate an אשם with the שלמים -

דשמא היום או למחר ידע בעל האשם שנאבד האשם ויביא אחר תחתיו ולא ידע שנמצא –

For perhaps the original owner of the אשם will realize today or tomorrow that his אשם was lost, and he will bring another אשם in its stead, but he will not know that his original אשם was found and brought as a אשם (through this stipulation) -

ויהיה אותו שיביא חולין לעזרה משום דהוי אשם שנתכפרו בעליו באחר⁶ -

So that the אשם which the owner will bring will be חולין לעזרה, since it is an אשם, which its owner was already atoned for with another אשם -

(ולמיתה) [ולרעייה] אזלא⁷ -

For that אשם needs to be sent out to (die) [pasture].

והשתא ניחא דלא מצי להקשות מידי⁸ -

And now it is clear that that it is not possible to ask anything (on the question of (תוספות asks in these last two תוספות -

אבל בעולה⁹ ליכא למיחש להא אם יביא עולה אחרת שהרי עולה בא נדבה:

However regarding an עולה (or a שלמים) this concern that the owner may bring another עולה, does not exist, for an עולה can be brought voluntarily.

Summary

An אשם נזיר requires נסכים (like a שלמים) nevertheless the question was from אשם נזיר (which has no נסכים), or he cannot stipulate even by אשם מצורע because there can be no חולין בעזרה. Or there can never be a stipulation by any אשם because of בעזרה בהונות.

Thinking it over

Why cannot the finder stipulate¹⁰ that if the owner will bring an אשם, this should be considered a שלמים?¹¹

⁶ Once the finder will bring this animal for an אשם (through stipulation [or in any other manner]), the owner will have been מתכפר and he needs no more to bring an אשם. The אשם that the owner will offer subsequently will have no קדושה (since we cannot bring an אשם voluntarily as a נדבה), it will remain חולין, and when he brings it unknowingly to the חולין לעזרה, which is prohibited.

⁷ An אשם (he designated one animal for an אשם and it became lost, so he brought another אשם, and then the original animal was found, it), needs to be sent out to graze, and after it receives a מום, it is redeemed and the money is used for קיץ המזבח (this is in contrast to a חטאת שנתכפרו בעליה באחר, where the animal is starved to death). Seemingly תוספות is mentioning this in case the owner brought his replacement אשם before the finder brings the redeemed found אשם. The found אשם is an אשם שנתכפרו בעליה and it is אזלא לרעייה and cannot be brought as a אשם קרבן אשם.

⁸ According to ר"ש מקוצי there can never be a question regarding an אשם that he should stipulate, for there is the concern of בעזרה. Therefore this answers the question in the previous אשם ודילמא אשם as well. See 'Thinking it over'.

⁹ mentions עולה (more than שלמים) because there are many קרבנות עולה which are obligatory.

¹⁰ See footnote # 8.

¹¹ See רש"ש.